

O. Ref. : 10 / A / 2001 / 013

BETREFT : Ontwerp van samenwerkingsprotocol tot regeling van de samenwerking tussen Child Focus en de gerechtelijke instanties.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op artikel 22 van de Grondwet,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid op artikel 29,

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Justitie ontvangen op 21 maart 2001,

Gelet op het verslag van de heer De Schutter,

Brengt op 10 mei 2001 het volgend advies uit :

I. VOORWERP VAN DE AANVRAAG

Bij de oprichting van het "Europees Centrum voor vermiste en seksueel uitgebuite kinderen" ("Child Focus") bij akte van 25 juni 1997 en erkend bij KB van 10 juli 1997, werd een eerste samenwerkingsprotocol tussen het Centrum en de gerechtelijke overheden afgesloten (30 maart 1998). De oprichting van het Centrum gaf aanleiding tot het advies van de Commissie van 12 maart 1998 (advies nr. 10/98).

Het protocol van 30 maart 1998 is nu aan herziening toe, rekening houdend met de ervaringen van de eerste operationele jaren, de wet van 11 december 1998 houdende wijziging van de privacy van 8 december 1992, alsmede met de hervormingen van de politiediensten.

II. CHILD FOCUS EN DE WET VAN 11 DECEMBER 1998.

De bijzondere rechtspositie van Child Focus t.a.v. verwerking van persoonsgegevens wordt nu uitdrukkelijk vastgelegd in artikel 3 § 6 van de wet van 8 december 1992, zoals gewijzigd bij de wet van 11 december 1998. Verwijzend naar het K.B. van 10 juli 1997 dat Child Focus toelaat ontvangst, verzending aan de gerechtelijke overheid en opvolging van gegevens betreffende personen die ervan verdacht worden in een bepaald dossier van vermissing of seksuele uitbuiting, een misdaad of wanbedrijf te hebben begaan, te verzekeren, legt art. 3 § 6 WPL de mogelijkheid vast via KB de toepassing van bepaalde artikels van de wet uit te sluiten (in het bijzonder de bepalingen inzake gevoelige en gerechtelijke gegevens (artt. 6 en 8); de informatieplicht en controle mogelijkheden van het individu (artt. 9, 10 en 12)). Dit KB is tot heden niet genomen. De Commissie gaat ervan uit dat zij dienaangaande advies zal kunnen uitbrengen.

Verder wordt bepaald dat het Centrum geen bestand kan houden van personen verdacht van een misdaad of wanbedrijf of van veroordeelde personen.

Er wordt ook een aangestelde voor gegevensverwerking opgelegd. De geheimhoudingsplicht wordt tevens duidelijk vastgelegd.

Tenslotte wordt ook de delicate aangelegenheid van de registratie van de telefoongesprekken geregeld: dit is alleen mogelijk wanneer de oproeper hierover geïnformeerd wordt en voor zover hij zich daartegen niet verzet.

Door de opname van art. 3 § 6 worden aldus de privacygerelateerde aspecten van het werk van Child Focus vastgelegd. Het voorliggende samenwerkingsprotocol verwijst dan ook uitdrukkelijk naar de hoger vermelde wetsbepaling. (pt. 1.8)

III. HET SAMENWERKINGSPROTOCOL

1. De samenwerking Child Focus /gerechtelijke instanties komt tot uiting in de betrekkingen die het Centrum onderhoudt met:

- de cel "Vermiste Personen" van het Ministerie van Justitie
- de magistraten belast met de leiding van een onderzoek
- de referentiemagistraten van de parketten

alsmede met een reeks andere diensten (politiediensten, nationale magistraten, dienst "mensenhandel" van de Federale Politie, enz...) (pt. 1.1.1. en 1.1.2.)

2. Het optreden van Child Focus betreft

- opsporing van vermiste kinderen
- seksuele exploitatie van kinderen
- internationale ontvoering door een ouder

3. De algemene vorm van samenwerking waarnaar verwezen wordt is de oproepcentrale 110. Punt 2.2 van het ontwerp protocol voorziet in de identificatie en registratie van de oproepen. Het verzoek tot anonimiteit moet door de opbeller zelf aangebracht worden, waarbij Child Focus zelf mag oordelen of het verzoek daaromtrent kan in acht genomen worden. Zo ja, mag het zelf nog aan de gerechtelijke instantie zijn eigen opvatting over de waarde van de anonieme inlichting meedelen. Bovendien moet het Centrum de opbeller trachten te overtuigen niet anoniem te blijven.

De Commissie is van oordeel dat deze werkwijze niet strookt met art. 3 § 6 in fine WPL, waar de opname van een telefoongesprek afhankelijk is van de voorafgaande informatie naar de opbeller toe en zijn niet-verzet. In het protocol wordt de last van het anonimiteitsverzoek bij de opbeller gelegd en wordt de verplichting tot informatie over registratie niet hernomen.

Verwijzend naar haar advies 10/98 (“Ze is van oordeel dat de registratie van telefoongesprekken niet kan worden goedgekeurd indien de oproeper daarover geen gedetailleerde informatie gekregen heeft en hij er niet volledig mee akkoord gaat”), dringt de Commissie aan punt 2.2 duidelijk in overeenstemming te brengen met art. 3 § 6 WPL.

4. Bovendien wordt de duur van de bewaring van de oproepen nog steeds niet bepaald. Dit werd reeds in het advies 10/98 (pt. 17) uitvoerig behandeld.

De Commissie, verwijzend naar art. 4 § 1, 5°, is van oordeel dat duidelijke bepalingen inzake de bewaring van gegevens door Child Focus zouden vastgelegd moeten worden, rekening houdend met het doeleinde van de verwerking. Zij verwacht dat dit punt in het uitvoeringsKB zal geregeld worden.

5. Inzake de bijzondere vormen van samenwerking in gevallen van vermissing van personen, nu beperkt tot personen onder de 18 jaar of tussen de 18 en 25 j. op verzoek van de ouders en/of de gerechtelijke instanties voor personen gedomicilieerd bij of financieel afhankelijk van de ouders, beperkt de gegevensverwerking zich tot identiteitsgegevens van het slachtoffer, de identificatie van het dossier, de signaleringen en de te nemen maatregelen wanneer het kind wordt teruggevonden.

Bovendien kan de verspreiding van opsporingsberichten alleen mits verzoek van de magistraat die het onderzoek leidt of met de toestemming van de persoon die het ouderlijk gezag uitoefent. De Commissie heeft dienaangaande geen opmerkingen.

6. Inzake opsporing van vermiste kinderen kan Child Focus zich beroepen op een netwerk van gelijkaardige NGO's in en buiten Europa (punt 3.2.4.). De Commissie herinnert eraan dat de doorgifte van persoonsgegevens naar landen buiten de Europese Gemeenschap onderworpen is aan de voorschriften van hoofdstuk VI WPL. Zo art. 22 § 1,5° WPL wellicht als rechtsbasis kan gelden, aangezien de doorgifte wellicht noodzakelijk is ter vrijwaring van het vitaal belang van de betrokkene, is het niettemin aanbevolen dat het Centrum t.o.v. NGO's uit landen zonder passend beschermingsniveau een algemene afspraak met passende privacywaarborgen vastlegt.

7. De samenwerking in het kader van dossiers betreffende seksuele uitbuiting wordt geregeld in punt 4. De Commissie heeft dienaangaande geen opmerkingen.

8. Wat de internationale parentale ontvoeringen betreft regelt het protocol de modaliteiten van samenwerking tussen het Centrum, de ministeries van Justitie en Binnenlandse Zaken, de politiediensten en de gerechtelijke instanties.
Behoudens de opmerkingen geformuleerd onder 6 (inschakelen van buitenlandse pers en organisaties) en onder 4 (eventuele bewaartermijnen van gegevens), heeft de Commissie geen verdere opmerkingen.

CONCLUSIE :

Mits rekening gehouden wordt met de opmerkingen geformuleerd inzake de registratie van de gegevens van de opbeller en de inhoud van het telefoongesprek; de bewaartijd van de gegevens en de uitvoer van gegevens naar landen zonder gepaste privacybescherming, brengt de Commissie een gunstig advies uit.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) B. HAVELANGE

(get.) P. THOMAS.